

Svar (11/6 92):

Fiskeriministeren (Kent Kirk):

Spørgsmålet vedrører fartøjer, der transporterer lystfiskere. Dette fiskeri kan i medfør af saltvandsfiskerilovens bestemmelser udøves af alle, når der benyttes lette håndredskaber.

Dette fiskeri kan foregå både fra land og fra båd, og der gælder ingen regler om særlig registrering som fiskerfartøj for at transportere lystfiskere.

Fiskeriministeriet vurderer i øjeblikket lystfiskeriets omfang og eventuelle påvirkning af erhvervsfiskeriet.

Heller ikke danske lystfiskere er ifølge de gældende love underlagt de mængdemæssige reguleringer, når der benyttes lette håndredskaber.

For så vidt angår problemet med pirke i garnredskaber kan jeg oplyse, at fiskeriet skal foregå i en afstand af mindst 75 m fra faststående redskaber.

I øvrigt skal regler om mindstemål og fredningstider naturligvis overholdes.

Fiskerikontrollen søger ved kontakt med lystfiskerfartøjer at sikre, at reglerne overholdes.

Spm. nr. S 882

Til *miljøministeren* (27/5 92) af:

Svend Aage Jensen (CD):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor publikumsskader i skove tilhørende offentlige stiftelser ikke erstattes af staten, sådan som det er tilfældet i anden privatejet skov i Danmark, samt om der i forbindelse med en genforhandling af erstatningsordningen vil blive taget hensyn hertil med det formål at støtte friluftslivets interesser?«

Begrundelse

I medfør af naturfredningslovens § 55 og naturbeskyttelseslovens § 23 er der fastsat regler for offentlighedens færdsel i private og offentlige skove, hvoraf det fremgår, at færdselsretten i skove tilhørende offentlige stiftelser er lige så omfattende som i skove tilhørende staten, kommuner m.v., uanset at stiftelserne i øvrigt må betragtes som private virksomheder. Således er disse stiftelser underlagt de samme beskatningsforhold som øvrige private selska-

ber, og der er ingen grund til at antage, at de på forhånd har ønsker om at give publikum en udvidet adgang til skoven.

I forbindelse med udvidelsen af offentlighedens adgang til skovene er der indgået en aftale mellem Miljøministeriet og Dansk Skovforening, hvorefter brand- og hærværksskader forvoldt som følge af offentlighedens færdsel i privat skov bliver erstattet af staten. Aftalen har været medvirkende til et godt forhold mellem skovejere og publikum.

Aftalen mellem Miljøministeriet og Dansk Skovforening omfatter imidlertid ikke skove tilhørende offentlige stiftelser, uanset at stiftelsernes skove således har fået pålagt en udvidet publikumsadgang i forhold til andre private skove, og de tildeles derfor ikke samme rettigheder. Skov tilhørende offentlige stiftelser er således de eneste privatejede skovarealer i Danmark, der ikke får statserstatning for skader forvoldt af skovgæster.

Svar (3/6 92):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som oplyser følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Med naturfredningslovens ændring i 1969 fik offentligheden ret til at færdes i de private skove. I forbindelse med lovforslagets behandling i Folketinget gav regeringen tilsagn om, at staten ville formindske de private skovejeres ulemper ved at godtgøre tab ved brande, som opstår som følge af publikums færdsel.

Siden 1969 har der eksisteret aftaler mellem staten og Dansk Skovforening, hvorefter staten godtgør dokumenteret tab ved brand, hærværk og – efter praksis – tyveri forårsaget ved offentlighedens færdsel i de private skove i medfør af naturfredningslovens § 55.

Når også den gældende aftale af 20. november 1980 udtrykkeligt undtager skove ejet af offentlige stiftelser, skyldes det, at disse skove har været åbne for offentligheden i samme omfang som de offentligt ejede skove siden naturfredningslovens ændring i 1937. Ændringen af naturfredningsloven i 1969 medførte derfor ikke en ændring af retstilstanden i forhold til disse skovejere.

Den nye naturbeskyttelseslov giver miljøministeren hjemmel til at fastsætte regler om dækning af skader, der opstår som følge af of-